

[Maigaard.]

7½ og 8 pct., for meningen er jo, at det almennyttige byggeri efterhånden skal af med et udligningsbidrag på 1 pct. Hvorfor så arbejde, spørger jeg mig selv, med et udligningsbidrag på 2 pct. i den private boligmasse?

Det er jo ikke normalt, i hvert fald ikke hyppigt, at der indtages særstandpunkter i denne sal, og jeg tror også nok, det opfattes som anmassende, at et nyt medlem og et ungt medlem markerer et særstandpunkt.

Derfor vil jeg godt sige, at jeg er så anmassende, at det standpunkt, jeg indtager: at lejeniveauet i den gamle boligmasse ikke må stige som niveau, det anmassende standpunkt har hidtil været socialistisk folkepartis standpunkt. Det er det standpunkt, partiets landsmøde har lagt sig på, det er det standpunkt, partiets hovedbestyrelse godkendte i lørdags, og det er det standpunkt, folketingsgruppen hidtil har stået på.

Det, jeg har været med til at godkende, var en tekst, som kom i fredags efter en forhandling med statsministeren og boligministeren, en tekst, hvori det hedder, at der efter gennemførelsen af udligningsbidrag for 1974-75 foretages en undersøgelse af virkningerne heraf og tages stilling til, om det er nødvendigt at foretage forhøjelser af udligningsbidraget for 1975-76 og 1976-77, og at der er enighed om, at spareplanens forudsætte provenu under alle omstændigheder skal dækkes, om nødvendigt ad andre veje.

Det har jeg tiltrådt, og det er også det, socialistisk folkepartis hovedbestyrelse har tiltrådt, og det står jeg naturligvis ved.

Men de tal, som står i beretningen, hvor man taler om den himmelske stige på 7½ og 8 pct., disse tal så jeg første gang i avisen i tirsdags, og intet medlem af socialistisk folkepartis hovedbestyrelse, intet medlem af dets folketingsgruppe har set disse tal, før de så dem i avisen i tirsdags.

Derfor vil jeg sige, at jeg kan stemme for de tre lovforslag, vi har til behandling i dag. Men vi mødes ved næste korsvej; vi mødes, når lejelovgivningen skal afgøres i næste

samling, og dér tager jeg ikke et medansvar for en generel hævnning af huslejerne i den gamle boligmasse.

Moses Olsen: Ja, jeg føler også trang til at komme med nogle bemærkninger til denne sag, som man nok uden overdrivelse kan sige at jeg er blevet indblandet i på forskellige måder.

Jeg vil starte med at mane et par spøgelser i jorden som måske især på grund af den danske presses svingende kvalitet har været meget fremme i den senere tid.

Det har heddet sig, at jeg er blevet hentet fra Grønland. Det passer ikke. Da jeg erfarede ad anden vej, at situationen her i tinget havde tilspidset sig, besluttede jeg at tage herved for at se nærmere på sagen.

Det har også heddet sig, at jeg skulle være kommet med en lang liste over, hvad jeg ønsker til gengæld for min stemme, for at lave en studehandel. Som det fremgår af hr. Orla Møllers udtalelser til et af dagbladene i dag, har der overhovedet ikke været nogen tale herom.

Min stilling i denne sag, en sådan sag er jo mere problematisk end folketingets medlemmers i øvrigt. For som jeg allerede i min jomfrutale har understreget, er den forfatningsmæssige situation jo ganske klar. Grønland omtales til daglig som et amt af Danmark, og som sådant har Grønland to folketingsmedlemmer, på samme måde som alle andre amter har det. Og i sådan en situation er det ganske klart, at de grønlandske medlemmer er lige så gode som medlemmerne fra Vesterbro og andre steder. Det er der ingen tvivl om, og det har jeg heller aldrig tvivlet på.

Vi er også ofte blevet kædet sammen med de færøske mandatets situation. Jeg vil sige dertil, at for mig at se er der en nuance mellem færingerne og grønlændernes situation, fordi færingerne i kraft af deres hjemmestyre har beslutningsrådighed over visse indre anliggender, som i vores situation i Grønland i sidste ende bestemmes herinde. Derfor er det magtpåliggende for os at være